N°. 607. # DE GRONDWET. 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

WOENSDAG 9 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer . . . . » 0.15.
Behalve d 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegel regt daaronder begrepen.

De Nederlander verklaarde onlangs een goeden dunk te hebben van de haar »onbekende« nieuwe redactie van *de Nieuwsbode*; omdat »de hooggeschatte correspondent J. B.« zijne *medewerking* aan *de Nieuwsbode* verleende. Met ons, met ieder, die een greintje gezond verstand bezit, oordeelde *de Nederlander*, dat, wanneer iemand onophoudelijk artikelen schrijft in een dagblad, die schrijver geacht moest worden tot dat blad *mede te werken*.

De heer J. B. houdt de zonderlinge stelling vol, dat het *niet* zoo is: dat men elken dag in een blad kan schrijven, *zonder daaraan mede te werken!* De redenering is te curieus, om niet in haar geheel aan onze lezers medegedeeld te worden.

Hetgeen omtrent ons, met zeer vleijende uitdrukkingen gezegd wordt in *de Nederlander* No. 1489, meenen wij niet onopgemerkt te mogen laten voorbij gaan: deden wij het, wij zouden in verdenking komen van iets, dat ons stellig voornemen was en nog is, te blijven vermijden. De redactie van *de 's Gravenhaagsche Nieuwsbode* heeft niet onze *medewerking*. *De Nederlander* gelieve zich te herinneren, wat wij reeds vóór geruimen tijd in hare eigen kolommen verklaard hebben; namelijk, dat wij het geheele stelsel van geen enkel binnenlandsch dagblad omhelzen, noch daarmede vereenzelvigd wenschen te worden. Al wat wij doen, bepaalt zich tot het dankbaar gebruik maken van de gelegenheid, die ons heusch en vereerend toegestaan wordt, om onze eigen denkbeelden, die geheel onafhankelijk zijn, en tot geenerlei partij behooren, aan het publiek mede te deelen, of er soms door anderen iets bruikbaars in mogt gevonden worden. Wegens persoonlijke betrekkingen doen wij dit, sedert kort, nu en dan ook in *de 's Gravenhaagsche Nieuwsbode*, maar op dezelfde wijze, zonder het allerminste aandeel in de redactie te hebben, welker verantwoordelijkheid ons geheel vreemd blijft, en welker lof wij ons ook niet mogen aanmatigen.

Daar men niet onderstellen mag, dat een hoogleeraar aan Leijden's Hoogeschool te goeder trouw zoodanige redenering *kan* volhouden — want ware *dit* het geval, men zou geen »goeden dunk« van het denkvermogen des hoogleeraars kunnen opvatten — zoo is het, dunkt ons, blijkbaar, dat de hoogleeraar zich uit eene zeer kritieke positie heeft willen redden, maar dat hem dit niet gelukt is.

Van den eenen kant »wegens persoonlijke betrekkingen« aan de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* vast geklonken: dat wil zeggen, verpligt om, aangezien zijn broeder, de heer BAKE, muntmeester te Utrecht, eigenaar is geworden, zijne »hooggeschatte« politiek en polemiek aan *de Nieuwsbode* over te leveren;

van den anderen kant zich schamende, dat men hem, fatsoenlijk man en hoogleeraar aan Nederlands eerste Hoogeschool, identificeert met de redactie van een blad, als *de Nieuwsbode*;

heeft de heer J. B. geen anderen uitweg gevonden, dan om te zeggen: »*ik* schrijf in *de Nieuwsbode* zoo dikwerf en over wat ik verkies; maar wie nu daarom zegt, dat ik aan *de Nieuwsbode* medewerk, verstaat de Hollandsche taal niet. Al wat ik doe is *dit*. *De Nieuwsbode* zegt bijvb.: »»ik heb van daag een kolommetje te weinig copij, wil UHGel. ons uit de verlegenheid helpen en dat gat digt stoppen?«« en daar ik kwalijk de courant van mijn broeder met een kolom wit papier kan laten uitkomen, *encanailleer* ik mij en zend de redactie, onder protest evenwel, dat ik volstrekt niet *medewerk*, een kolommetje over wat het eerst mij in de gedachten valt.«

Dat de heer J. B. inderdaad in de politiek *geen stelsel* hoegenaamd bezit; dat hij dus niet schrijft om iets bepaalds te verdedigen of iets bepaalds te bestrijden; dat hij alzoo in *de Nederlander* schrijft, om dit blad pleizier te doen en in *de Nieuwsbode*, omdat »persoonlijke betrekkingen« hem daartoe *dwingen*, blijkt overigens uit hetgeen hij verder zegt:

Voor het overige ontvange de redactie van *de Nederlander* onzen opregten dank, voor de vereerende wijze, waarop zij onze artikelen of opneemt, of vermeldt. Zij weet gewis uit ondervinding, dat wij niet op polemiseeren gesteld zijn, en wij et ons, welligt [illegible] de dagbladen niet aan, waarin, zeer mogelijk, het een [illegible] ons gezegd, of tegen ons aangevoerd wordt. We zijn op dit laatste punt — met verlof en met betuiging van allen eerbied — ook volstrekt niet nieuwsgierig, en we zouden het ons niet in het allerminst aantrekken, wanneer andere dagbladen onze artikelen, of uit onverschilligheid, of welligt ook uit verdiende minachting, onvermeld lieten.

Een tweede J. B. zal dan ook nog in de journalistiek van geheel de wereld moeten gevonden worden!

Verbeeld u: een man, die *in* en *over* alles het hoogste woord wil voeren en ook voert; die de les leest aan financiers, aan staatslieden, aan diplomaten, aan veldheeren, aan fabriekanten, zelfs *aan de natuur*; die over alle mogelijke onderwerpen apodictisch uitspraak doet, maar tegelijker tijd zegt: »Wat *tegen* mijne stellingen wordt aangevoerd, lees ik niet. Ik ben er zelfs niet nieuwsgierig naar. Ik ga maar altijd door: heb *ik* eens gezegd: *wit is zwart*, dan *blijft* het zoo, al zegt de geheele wereld ook anders; want *ik* laat de geheele wereld maar *praten*, stop mijne ooren ferm digt en blijf *toujours*, *toujours* volhouden: wit *is* zwart;« en ieder zal met ons beseffen, dat zoodanige encyclopedieke man welligt in staat zou zijn ons eenmaal te vertellen, wat de *vet oogen*, die op een soep zwemmen, in de artikelen van den heer J. B. leerzaams en verstandigs hebben gezien.

Waarlijk de dagbladen zijn gelukkig, die op den arbeid van zoodanigen kolommer-volmaker (*medewerker* mogen we niet zeggen, rekenen kunnen) zij geven dagelijks een bontkleurige staalkaart van 't geen de luim of de »persoonlijke betrekkingen« van den eenen dag op den anderen goedvinden of noodig achten als waarheid te proclameren. Ook het *publiek* is gelukkig; want dank zij de aanmunting van de Indische munt te Utrecht, zal *de Nieuwsbode* waarschijnlijk nog lang over *Hollandsche munt* kunnen beschikken, ter publicering van de »hooggeschatte« denkbeelden van zoo menigen, door SAPHIR eigenaardig genoemden *»Tausend-Sapperdements-und-noch-mehr-wisser.«*

Met onverdeelde goedkeuring lazen wij in *de Boekzaal* de volgende regels:

»Zijn er welligt nog die twijfelen, of hetgeen nu eens in dichterlijken of verdichten vorm; dan weder als vrucht van eigen waarneming, of als beschrijving van eigen toestand, aangaande der slaven lot en leven wordt bekend gemaakt, wel met de waarheid overeenstemt; denkt menigeen daarbij misschien nog aan overdrijving aan onwaarheid; of pogen laauwheid en eigenbelang zich nog langer aan de behartiging der slavenzaak te onttrekken — door de mishandeling en het doorgaand lijden der slaven als uitzonderingen te beschouwen, verbonden welligt aan een of ander oord, volk of meester? Zal men misschien vragen naar waarborgen voor de echtheid van wat men leest; betwijfelen, of men minder aan eene wezenlijke, dan wel aan eene verdichte levensbeschrijving, zamengesteld uit verspreide trekken en bijzonderheden, te denken heeft? Zou dit mogelijk in Nederlanders toe te geven zijn; omdat althans op *onze* kolonien kan gewezen worden, als toon- en voorbeelden, hoe slavernij verzacht — de onmisbare tucht geregeld en begrensd, mishandeling voorkomen, — misbruik van magt onmogelijk, — wreedheid beteugeld, en des noodig, ook den magtigsten kolonist en slavenhouder gestraft worden kan? *Ook die uit- en stijwegen om gebrek aan belangstelling en behartiging te beman en-len, zijn afgesneden. Ook bij ons, bij ons Nederlanders, mag beschaamdheid der aangezichten zijn*; want wat TEENSTRA's adres heeft geanonceerd, is door het daarop gevolgd onderzoek gestaafd, wordt niet meer betwijfeld, maar zelfs in de Vergadering der Vertegenwoordigers onzes volks beaamd. Ja, ook dáár wordt getuigd tegen de slavernij; getuigd tegen de handelingen, die ongestraft, onbeteugeld blijven, en die ook niet door de strengste en stipste vervulling van den verschrikkelijken vloek, die ooit de mond eens vaders, over zijnen zoon en diens nakomelingschap uitsprak, geregtvaardigd zouden kunnen worden. Wij behoeven nu niet langer te verwijlen bij altijd min of meer betwistbare romans, verhalen, levensbeschrijvingen en dergelijken; wij hebben nu met aanduiding der namen en woonplaatsen van de in *onze* kolonien nog levende bedrijvers, dezelfde feiten, dezelfde wandaden en gruwelen, bijna nog van ergeren en, zoo mogelijk, terugstootender aard omschreven en voor echt verklaard gevonden in een verslag, na rijp en naauwkeurig onderzoek, in 's Lands vergadering uitgebragt, en wij vinden daarin zelfs bijzonderheden van eene zulke onteerende [illegible] wreedheid, die wij in de bovenbedoelde geschriften niet of ter naauwernood aantroffen; wij vinden er ook *die* in, welke wij het langste en het liefste betwijfeld hebben: dat er ook vrouwen worden gevonden, die den gruwzaamsten meester evenaren, ja overtreffen!

»Wel mogen wij vreezen, dat, wat een gruwel voor de menschheid is, wat zooveel te meer door *Christenen* niet geduld mag worden, voor Nederlanders in vloek zal kunnen verkeeren; zoo het al te betwijfelen ware: of er immer gunst of zegen en niet altijd vloek op zulke wandaden rusten moet.

»Kan men nog niet, kan men niet in eens afschaffen wat, van waar de zon op- tot daar waar zij ondergaat, aller harten schokken, aller oogen boeijen, aller handen in beweging brengen, aller pogingen tot verbetering en verandering aanvuren moet; o, dat ten minsten dáár en ook hier, waar zoo veel geregeld wordt — althans aan regeling onderworpen geacht — deze zaak aan de orde van den dag worde gesteld, tot *afschaffing*. Dat men niet langer, als bittere bespotting bij onteerende waarheid, kunne zeggen en getuigen: die mishandelingen, die wreedheden zijn met de wet in de hand, zulk een misbruik van magt is, in weerwil der Reglementen, die daarentegen schijnen te waken, mogelijk; ja, niet te beteugelen, niet te achterhalen zelfs. Dat men niet langer kunnen wijzen op bepalingen als o. a. in het Curaçaosche Reglement voorkomen en die door het betalen van eene boete van 50 *pezos* van achten, kunnen *illusoir* gemaakt worden, wanneer men wil.

»Waarom is de slavernij een gruwel? Toch niet omdat de arbeider *slaaf* heet; toch niet omdat hem de zware arbeid dien de bebouwing der landstreek vereischt, wordt opgelegd? Maar omdat er ten aanzien der slavenhouders *regeringsloosheid* bestaat en in wezen wordt gehouden. Van daar dat de meester zijne slaven durft en kan, laat ons er met afkeer bijvoegen, *mag* mishandelen, ja — dooden. Aangaande die ongelukkige slaven-massa's bestaan geene internationale regten — uit hun geboortegrond naar den vreemde gevoerd, worden hun de regten, die elders den misdadiger zijn toegekend, onthouden; zij worden geteld als niet tot het menschdom behoorende, beschouwd als een ras van vee in menschelijke gedaante; overgelaten in leven en in sterven, aan den wil en de misdaad der eigenaren, gedoemd om *koopwaar* te zijn.

»Dat is nu niet de regeringloosheid, waarvan men, in Europa althans, zulk een afkeer heeft, waardoor de meerderen in den magt der minderen zouden zijn of komen. Het is de regeringloosheid, die de minderen in de magt hunner meerderen brengt en houdt. Is zij daarom welligt meer oorbaar? — Het is eene Roode Republiek in omgekeerde verhouding; is zij daarom misschien minder verwerpelijk? Zijn dit ook mogelijk heerlijke regten, waaraan *niet* geraakt mag worden? Is er voor den overtredenden en weêrspannigen *zwarten* - arbeider geen andere *straf*, dan mishandeling; voor den meester geen ander *regt*, dan van barbaarsche willekeur denkbaar?«

De Nederlander schimpt steeds op de reglementen der Hervormde kerk in Nederland.

Wij hebben altijd gewezen op die reglementen, als op een waarborg voor de handhaving van het regt der Gemeenteleden.

Opmerkelijk is hetgeen dezer dagen *de Bazuin*, een blad der Christelijk Afgescheidene Gemeenten, schrijft: »Vraagt soms iemand wat *kerkvisitatie* is, dan kunnen »wij volstaan met de mededeeling, dat ieder jaar in »iederen kerkeraad door afgevaardigden uit de classis »wordt gevraagd: of de predikanten, ouderlingen en »diakenen onberispelijk zijn in leer, belijdenis en »wandel?«

»Op welke wijze de regtzinnige leeraars en opzieners »tot hiertoe deze vraag beantwoordt hebben is en blijft »voor ons een raadsel.«

Voor ons is dat antwoord niet twijfelachtig.

Men schermt in den laatsten tijd veel met de onderscheidende benaming van getrouwe leeraars en leden, tegenover de ontrouwen; maar het is waar, wat Ds. DE LIEFDE schreef: dat er voor de eersten niet veel gevaar is geweest, om het martelaarschap te ondervinden.

Wij hebben het reglement op de kerkvisitatie voor ons, en we zien er uit, dat de handhaving daarvan in de eerste en voorname plaats onder het dadelijk bereik der gemeenteleden is gesteld. Letten wij slechts op de volgende bepalingen:

De gemeente wordt des Zondags van het tijdstip der kerkvisitatie onderrigt (art. 5).

De praeses der visitatoren doet eerst onderzoek of die kennisgeving aan de gemeente geschied zij (art. 12).

Daarna wordt aan het doel der kerkvisitatie gevolg gegeven ten aanzien van predikanten, ouderlingen en diakenen.

Na den afloop daarvan onderzoekt de praesis, of er ook leden der gemeente opgekomen zijn, die iets aan de visitatoren hebben voor te dragen en hoort dezelve (art. 15).

Wij laten nu daar, of, gelijk helaas! maar al te zeer gebeurt, dat gewigtig werk niet is gemaakt tot een zaak van blooten vorm, gelijk men van 1823 af, toen dit reglement werd vastgesteld, ook op staatkundig gebied slechts door vormen wordt geregeerd en er geen wezenlijke constitutionnele beginselen in practijk werden gebragt, dat komt voor rekening van de kerkvisitatoren in der tijd; en als er sprake is van grenzelooze verwarring, zij is zeker het onvermijdelijk gevolg van flaauwhartigheid in de naleving van wettelijke voorschriften.

Maar dat strekt niet tot verschooning van hen, die zich thans bij uitnemendheid *getrouwe* leeraars en lidmaten noemen. Integendeel, is er van die zijde laakbare achteloosheid geweest, om gebruik te maken van wettige middelen, die onder hun bereik lagen, dan kleeft op hen het verwijt van *ontrouw* in de hoogste mate.

Die *wettiglijk* gestreden heeft, verdient de kroon.

Wat is er nu door degenen, die zich *getrouwen* noemen, te *'s Hage*, te *Amsterdam* en elders verrigt? Op zijn best genomen *gunst* gevraagd, waar *regt* moest zijn geëischt.

Wat deed Ds. MOLENAAR anders dan met de daad wettigen, wat in vrome gezelschappen werd afgekeurd?

Wat deed elk lid der anti-revolutionnaire partij in de zaak der jaarlijksche kerkvisitatie?

Zij hebben geen regt zich *getrouw* te noemen, die jaren achtereen zich ontrouwelijk hebben gedragen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Men leeft steeds te midden van tegenstrijdigheden, nog meer wat de diplomatische aangelegenheden betreft als wat de militaire operatien aangaat. En die tegenstrijdigheden, die onzekerheid, dien twijfel: men treft ze in alle hooge kringen aan, die anders gewoonlijk goed onderrigt zijn, zoodat men zich afvraagt, of er in Europa, wij zeggen niet eene kanselarij, eene regering, maar een enkele man, hoe hoog geplaatst ook, is, die met den eigenlijken stand van zaken bekend is.

In weerwil der verklaringen, Vrijdag jl. in het Lagerhuis door lord Palmerston gedaan, ontmoet de hoop op vrede weinig geloovigen. De krachtdadige voortzetting van den oorlog schijnt de eenige aannemelijke onderstelling te zijn, en het is niet te ontkennen, dat de militaire bewegingen, de belangrijke verzending van versterkingen, materieel en voorraad, welke dagelijks plaats hebben, die meening zeer ondersteunen.

Maar wij merkten gister op, dat onder degenen, welke slechts aan krachtdadige voortzetting van den oorlog gelooflden, er omtrent één punt verschil van meening bestond; sommige zeiden, dat men tot elken prijs Sebastopol wil nemen; terwijl anderen beweren, dat het beleg volgens een nieuw aangenomen plan, slechts een ondergeschikt punt der worsteling zal zijn, daar de geallieerden zich concentreren om een grooten veldtogt in het binnenste gedeelte van de Krim te doen.

Wij ontvangen heden eenige bijzonderheden omtrent dit nieuwe plan, dat zoo de door ons ingewonnen informatien juist zijn, te Londen bepaaldelijk zou zijn vastgesteld, gedurende het verblijf aldaar van den Keizer der Franschen. Daaruit blijkt dat de operatien tegen Sebastopol zouden worden geschorst, dat men de linien alleen zou doen bewaken door een aantal troepen benoodigd om eene verrassing van den zuidelijken kant te voorkomen; dat het meerendeel der geallieerde troepen het Russisch leger op het land zou te gemoet gaan en trachten dat leger tot Simferopol te dringen, zoo niet buiten het schiereiland, en vervolgens zouden de geallieerden met de troepen van Omar-Pacha, welke uit Eupatoria komen, ageren.

Wat er ook van dit alles zijn moge, het toont aan, dat eene worsteling in de Krim op handen is, hetzij onder de muren van Sebastopol of Eupatoria of dat het oorlogstooneel zich tot buiten het schiereiland zal uitstrekken.

Zietdaar de militaire zijde van den toestand; wat de diplomatische betreft moeten wij doen opmerken, dat de telegraaf door mededeeling der nota, waarvan wij gister spraken de bewoordingen van dit stuk overdreef. De *Presse* zeide niet dat Frankrijk reeds de voorstellen van Oostenrijk had aangenomen, maar enkel dat het plan van deze laatste mogendheid te Parijs zeer gunstig ontvangen is. De *Presse* zeide ook niet, dat Oostenrijk de Westersche Mogendheden zou aangezegd hebben, dat eene verwerping der voorstellen door haar zou worden aangemerkt, als haar ontheffende van de verbindtenissen in het tractaat van 2 December aangegaan; het Engelsche blad bepaalde zich bij te zeggen, dat dit de meening van het Weener Kabinet was, en niet dat daarvan kennis zou worden gegeven aan de zeemogendheden.

Aldus geretificeerd, is de lezing van de *Presse* minder van de waarheid verwijderd; maar het punt waaromtrent de *Presse* in dwaling verkeert is, wat betreft den inhoud der voorstellen van Oostenrijk, welke, volgens datzelfde blad zouden bestaan in de tegenvoorstellen van Rusland, reeds door de Westersche mogendheden verworpen, met de inoffensive bijvoeging, dat die mogendheden twee fregatten in de Zwarte zee zouden kunnen hebben.

Overigens, wat ook van deze eindvoorstellen van Oostenrijk zij, schijnt men algemeen aan te nemen, dat zoo zij een der oorlogvoerende partijen gelegen komen, zij de andere niet gelegen zullen komen, met andere woorden, dat zoo de Westersche mogendheden ze aannemen zullen, Rusland ze verwerpen zal en omgekeerd.

Het is dus altijd voortzetting van den oorlog.

Maar wat zal Oostenrijk doen? Zij sympathiseert met de Westersche mogendheden; dat is stellig, zij zal voortgaan met blijk te geven van eene *werkdadige welwillendheid*, dat is niet twijfelachtig; zij zal het plan van den veldtogt goedkeuren, dat is zeker; zij zal zich zelfs genegen betoonen om wanneer het oogenblik daar is, daartoe mede te werken. Maar wanneer zal dit oogenblik daar zijn? Dit zal zij zich waarschijnlijk voorbehouden om alleen te beslissen. Er is dus nog geene reden, meenen wij, om Oostenrijks deelneming aan een veldtogt te vermelden.

Wat Rusland betreft, beweert men, dat de oorlogspartij veel terrein herwonnen heeft, en dat zij den boventoon voert in de raadsbesluiten der regering.

Wij deelen die bewering bloot mede, zonder ons voor de juistheid daarvan aansprakelijk te stellen. Wij zullen hier alleen bijvoegen, dat te St. Petersburg door keizer Alexander eene speciale commissie is benoemd voor alle quaestien, rakende de Oostersche aangelegenheden, en dat zij is zamengesteld uit den groot-hertog Konstantijn, den heer von Nesselrode, generaal Orloff, den heer Kisseleff, graaf Pludorff en prins Dolgouroki, en dat de oorlogspartij in die commissie waarlijk de meerderheid heeft.

Met de *Indus* zijn tijdingen uit Konstantinopel tot 30 April aangekomen. Omar-Pacha heeft van Eupatoria weder eene sterke verkenning ondernomen tot aan Sare.

De Russen hebben echter een gevecht ontweken; desniettemin zag men een aanval te gemoet.

Den 28en was het geweervuur bij Sebastopol levendig, minder sterk de kanonnade.

Er waren twee batterijen in de vierde parallel opgeworpen.

Officieren van de genie waren vertrokken, om Kaffa te recognosceren; 30,000 man, die in het kamp bij Maslack vereenigd zijn, zullen vertrekken, zoodra de Piemontesche troepen zullen zijn aangekomen.

Het *Journal de Constantinople* zegt, dat te Varna toebereidselen gemaakt worden voor een kampement van 25,000 man ruiterij, en besluit daaruit, dat in Bulgarije eene sterke armee zal bijeen getrokken worden.

Volgens eene andere lezing zouden 200,000 man te Varna geconcentreerd worden.

De *Box* is het eenige schip van de geallieerden, dat in den Bosphorus gebleven is.

Reschid-Pacha begeeft zich naar Weenen met eene buitengewone zending door de Porte bij de Oostenrijksche regering belast.

Eene Engelsch-Fransche flotille heeft zich van de vloot verwijderd, om Kertsch te bombarderen.

De blokkade der havens van de Witte zee is officieel aangekondigd.

Uit Parijs wordt in eene telegrafische depêche, dd. 7 Mei, gemeld:

De heer Drouyn de Lhuys is afgetreden en zal door den gezant te Londen, den heer Walewsky, vervangen worden. Het gerucht wil, dat de reden zijner aftreding gezocht moet worden in zijn verlangen naar vrede.

Pianori is tot de straf der vadermoordenaars veroordeeld.

Men schrijft uit Weenen 7 Mei:

»Het berigt van de aftreding van den heer Drouijn de L'huijs, heeft eene ligte daling aan onze beurs veroorzaakt. Het vertrek van den generaal von Hess is op nieuw uitgesteld.»

De graaf von Ellenborough heeft in het Hoogerhuis aangekondigd, dat hij aanstaanden Maandag eene soortgelijke motie zou doen, ter afkeuring van het gedrag der regering als door den heer Layard vroeger in het Lagerhuis is aangekondigd.

Men beschouwt eene nederlaag van het ministerie als waarschijnlijk.

ENGELSCHE POST.

Men verneemt, dat het leger in de Krim binnen kort met 1400 man kavallerie en 6000 man infanterie zal versterkt worden. Onderscheidene veld-batterijen en linie-regementen van de stations in de Middellandsche Zee zullen insgelijks naar het oorlogstooneel vertrekken.

— De Keizer der Franschen heeft aan een nieuwe militaire club alhier een fraai geschenk doen toekomen.

— De admiraal Baene, die het derde kommando voert over de vloot in de Oostzee, heeft eergister te Spithead zijn vlag, aan boord van het fregat *Retribution*. Hij zal met het derde eskader in zee steken, zoodra zijne schepen behoorlijk bemand zijn.

— De regeringen van Engeland en Frankrijk zijn voornemens vier afdeelingen infanterie en artillerie naar de Oostzee te zenden. Het Engelsche contingent zal te Leith en het Fransche te Boulogne of te Brest scheep gaan.

Deze beide contingenten zouden zich in de Oostzee vereenigen zelfs voor dat het ijs in de golf van Bothnie geheel verdwenen is.

— Uit Falmouth wordt gemeld, dat het schip *John* van Plymouth naar Quebec vertrokken, Vrijdag in het kanaal schipbreuk heeft geleden. Van de 220 passagiers zijn er slechts 70 gered.

Behalve het kamp van Aldershot, welke 10,000 man kan bevatten, zullen er nog verscheidene andere minder belangrijke opgerigt worden, te weten: een kamp te Haverford voor 1,034 man; en te Exeter voor 2,458 man; een te Gloucester voor 3,898 man; een te Colchester voor 3,322 man; een te Schorncliff, graafschap Kent, voor 3,313 man.

— Een der kanonneerbooten, bestemd voor de vloot in de Baltische zee, *de Dapper*, is Vrijdag avond met menschen en goederen bij de haven van Engeland vergaan.

DUITSCHE POST.

Te Berlijn heeft thans een congres plaats van geneesheeren, die geattacheerd zijn bij de verschillende inrigtingen tot gebruik van minerale wateren.

— In de Pruissische wapen-fabrieken houdt men zich thans onledig met het vervormen van al de wapens der infanterie, volgens het stelsel van Minié. Dit is het gevolg van het onderzoek, dat onlangs ingesteld werd door de tot dit einde benoemde commissie, welke door den Prins van Pruissen werd gepresideerd.

— De Koning van Pruissen lijdt zeer aan de koorts.

— De *Köln. Zeit* meldt, dat de generaal von Wedell bevel ontvangen heeft om onmiddellijk naar Luxemburg te vertrekken, waar zijne aankomst noodzakelijk is tengevolge der tegenwoordigheid van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg.

— Z. K. H. de hertog van Saxen-Coburgh en Gotha heeft den 4 Mei Gotha verlaten om zich naar Parijs te begeven. Hij zal aldaar slechts vijf dagen verblijven en vervolgens zal hij zich naar Londen begeven, terwijl zijne terugkomst te Gotha op den 19 bepaald is, om daar den Koning van Saxen te ontvangen, die tegen het einde der maand alle Saxische staten zal bezoeken.

FRANSCHE POST.

Men zal zich herinneren, dat de heer Dufrénoy in de maand Janurij jl. der Fransche Akademie van Wetenschappen namens de heeren Halphen een diamant aanbood, waarvan het ruw gewigt 254½ karaat was. De Ster van het Zuiden dit is de naam van dezen zeldzamen diamant, was, uit hoofde van zijn kristalachtigen vorm en eenige mineralogische bijzonderheden, van groot belang voor de wetenschap.

Thans is die diamant gekloofd en weegt 125¼ karaat. Zijn vorm is ovaal en zeer bevallig, en kaatst het licht met den meesten glans terug. Zijne uitgestrektheid is bijzonder groot, 35 strepen lang en 29 strepen breed; zijne dikte is 19 strepen.

De zuiverheid van den diamant laat niets te wenschen over en de snede is die van een volmaakte brillant. Bij terugkaatsing neemt hij door refractie een rozenkleur aan. Het was dus niet ten onregte, toen men, naar den ruwen staat van den steen oordeelende, voorspelde, dat hij de schoonste der bekende diamanten zou zijn.

— Men leest in het *Journal de Valenciennes:*

Onder de voorwerpen onzer nijverheid naar Parijs gezonden voor de tentoonstelling is er een, dat bijzondere opmerking verdient: het is een broodsuiker uit de suikerraffineerderij van de heeren Numa Grar en Comp. maar dit brood heeft een bijzonderen vorm, welke men niet zou verwachten: het stelt eene maagd en buste en van natuurlijke grootte voor, volgens eene compositie, welke men aan den beitel des heeren Lemaire te danken heeft. De uitvoering is zoo zuiver en keurig, dat men dit voorwerp even goed in de afdeeling schoone kunsten als in die der industrie had kunnen plaatsen. Verschillende bezoekers zullen voorzeker daardoor bedrogen zijn en vragen waarom dit marmer beeld op de tentoonstelling geplaatst is.

— Z. H, de Bey van Tunis heeft tot commissaris bij de algemeene tentoonstelling benoemd Sid-Mahmoud-Ariqz, wien in hoedanigheid van commissaris-secretaris is toegevoegd de heer Joseph Carcasson.e, Fransch koopman. Deze afgevaardigden vergezelden de voorwerpen uit Tunis welke den 28 Maart ingescheept zijn.

— De opzigtster der blinde vrouwen te Milaan heeft ter Parijsche tentoonstelling gezonden een uitmuntend tapijt door de blinden vervaardigd. Het is een geschenk, dat de ongelukkigen bestemd hebben voor de opzigtster der blinde vrouwen te Parijs.

— Men spreekt van eene aanvraag van Oostenrijk bij den Oostenrijkschen rijksdag te Frankfort strekkende tot mobilverklaring der contingenten.

— Op denzelfden tijd, dat in de kerk der Invaliden een lijkdienst ter herinnering aan de nagedachtenis van Napoleon werd gevierd, had in de kapel van het paleis der Tuillerien eene dergelijke plegtigheid plaats.

De Keizer en de Keizerin waren daarbij tegenwoordig, alsmede verschillende hooggeplaatste personen.

— Op den toren van het hôtel der Invaliden, is eergister avond eene proef met electrisch gaslicht genomen.

— Men leest in den *Courrier de Saone et Loire:*

«Pianori is in onze stad (Chalon) bekend, waar hij van den 4den Julij tot den 15den Augustus arbeidde, komende uit Lyon en vroeger uit Marseille. De Fransche taal niet magtig zijnde, kon hij zich ter naauwernood doen verstaan. Hij ging dan ook met niemand om. Zijn gedrag was dat van een menschenhater. Eén eenige gedachte scheen hem bij voortduring bezig te houden: «Hij wilde zich naar Parijs begeven», dat was eene idée fixe, en om het voor deze reis benoodigde geld te bekomen, arbeidde hij dag en nacht. Soms zag men hem des Zondags ...

«Toen Pianori onze stad wilde verlaten, vroeg hij zich naar Parijs te mogen begeven. De commissaris van politie weigerde hem dat verzoek cathegorisch. Toen ... op zijn verlangen zijne papieren onderzocht, om zich te Calais naar Londen te mogen begeven.»

— Op advies van den algemeenen gezondheidsraad, heeft de prefect van politie van het Noorden, aan kooplieden, fabriekanten enz. verboden om hunne maten te ... in vaatwerken van lood, koper of zink.

— Bij besluit van den 5 dezer heeft Z. M. de Keizer aan mevrouw de weduwe Bizot een pensioen van ... francs toegestaan.

— Bij een besluit van den Franschen minister van handel en openbare werken is dezer dagen eene commissie benoemd, om aanstalten te maken voor het internationale congres voor statistiek, hetwelk in den loop dezes jaars te Parijs gehouden zal worden. Reeds meer dan een jaar geleden werd, gelijk men zich herinnert, met goedvinden van het Fransche gouvernement bepaald dat, ter bevordering van de wetenschap der statistiek, in 1855 te Parijs eene bijeenkomst van deskundigen zou worden gehouden, waartoe uit alle landen de mannen van theoretische of praktische bekendheid met dat vak zouden uitgenoodigd worden. De commissie moet ook de door het congres te behandelen vraagpunten en andere tot bevordering van deszelfs werkzaamheden dienstige bepalingen, onder goedkeuring des ministers vaststellen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Zitting van Dingsdag, 8 Mei.

De Voorzitter deelt mede, dat de heeren Luijben en van der Veen kennis hebben gegeven, dat zij, uithoofde van ernstige ongesteldheid, verhinderd worden de zitting bij te wonen.

Is ingekomen eene missive van den heer Engelen, die berigt, dat hij zijn ontslag neemt als lid der Kamer. — Van deze missive zal worden kennis gegeven aan de Ministers van Binnel. Zaken en van Finatiën.

De heeren Noltheniu s en Limpens hebben hunne geloofsbrieven ingezonden. In handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren van Goltstein, Heemskerk en Wintgens, welke commissie over de eerste dezer geloofsbrieven nog heden verslag zal doen.

De Voorzitter deelt mede, dat zijn ingekomen de volgende ontwerpen van wet, als:

1o. tot regeling van de provinciale en gemeentelijke indeeling van het Haarlemmermeer;
2o. 28 ontwerpen tot vereeniging van gemeenten;
3o. tot wijziging der wetten omtrent de bevordering, het ontslag en het op pensioen stellen en omtrent de regeling der pensioenen bij de landmagt;
4o. idem bij de zeemagt;
5o. houdende bepalingen omtrent het vervoer van buskruid, oorlogsbehoeften en brandstoffen;
6o. houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardijschepen;
7o. tot verhooging van het minimum van de opbrengst van den accijns op de suiker;
8o. houdende uitzondering op de artt. 523, 526 en 549 van het Burgerlijk Wetboek ten opzigte van vermiste personen bij scheepsrampen.
9o. tot vaststelling van hoofdstuk VIII (Marine der Staatsbegrooting) voor 1855. — De zeven eerste ontwerpen zijn reeds gedrukt en aan de leden rondgedeeld; het laatstgemeld zal worden gedrukt, terwijl alle naar de afdeelingen worden verzonden.

Is ingekomen eene Koninklijke boodschap ten geleide van het verslag der muntwerkzaamheden over 1854. — In handen eener commissie, bestaande uit de heeren: van Zuijlen van Nijevelt, Dirks, Kien, van Eck en de Lom de Berg.

Is ingekomen eene missive van den Minister van Finantien, houdende opgave van den verkoop of afstand van domeinen en domeniale tienden en praestatien over 1854. In handen eener commissie, bestaande uit de heeren: van der Linden, Storm van 's Gravesande, van Nispen, Hoekwaker en van Deinse.

Is ingekomen eene missive van den minister van Binnenlandsche zaken, ten geleide der rekening van het fonds tot kolonisatie van behoeftigen over 1853. — In handen eener commissie bestaande uit de heeren Westerhoff, Hugenholtz, Gevers van Endegeest, Meeussen en Strens.

Nog is ingekomen eene missive van den Min. v. Kolonien, houdende mededeeling van de intrekking door den gouverneur van Suriname der bepalingen nopens de premien, bedoeld bij art. 9 der publicatie van 7 October 1850. — Aangenomen voor kennisgeving.

Zijn ingekomen 24 missives van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, houdende kennisgeving, dat zij zich vereenigd heeft met even zoo vele ontwerpen van wet.

Ook zijn ingekomen 24 missives van den Directeur van het Kabinet des Konings, kennis gevende dat de Koning even zoo vele wets-ontwerpen met zijne goedkeuring bekrachtigd heeft.

Een aantal ingekomen verzoekschriften worden verzonden aan de commissie *ad hoc*.

De commissie tot onderzoek der geloofsbrieven van den heer Noltheniu s heeft deswege verslag gedaan. Zij heeft die geloofsbrieven in orde bevonden en stelt voor dien heer, na eedsaflegging, als lid der Kamer toe te laten. — Die heer legt daarop, in handen des Voorzitters, de gevorderde eeden af en neemt daarna zitting.

Door de afdeelingen zijn benoemd tot voorzitters, de heeren: de Kempenaer, Schimmelpenninck van der Oije, Rochussen, Mackay en Thorbecke. — Tot onder-voorzitters, de heeren: Storm van 's Gravesande, van Goltstein, Elout van Soeterwoude, van Bosse en Baud. — Tot leden der commissie voor de verzoekschriften, de heeren Noltheniu s, Hubrecht, Meylinck, van Deinse en Hoynck van Papendrecht.

De commissie van rapporteurs is gereed met haar algemeen verslag over het ontwerp tot regeling der brievenposterij. — De dag der discussie over dit ontwerp, zal nader worden bepaald.

De zitting is daarna gescheiden.

's Gravenhage, 8 Mei.

Z. M. heeft den gepensioneerden majoor A. Pronk, laatstelijk adjudant in het provinciaal kommandement van Noordbrabant, het dragen vergund van de activiteits-uniform van het wapen der infanterie, waartoe hij vóór zijne indeeling bij den provincialen staf heeft behoord.

* In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden is onder anderen ingekomen eene resolutie van Gedeputeerde Staten, houdende magtiging op het gemeentebestuur alhier om te corresponderen met dat van Delft betrekkelijk de zaak van de Delftsche schuit.

Voorts is ingekomen eene resolutie van Gedeputeerde Staten, houdende goedkeuring van het Raadsbesluit tot aankoop en overneming van het Willemspark voor de som van ƒ 45,000 en de te geldemaking daartoe van zoo vele inschrijvingen 2½ pCt. N. W. schuld, als daartoe noodig mogt zijn.

Tot leden der commissie ter regeling van de feestelijkheden op den aanstaanden verjaardag van H. M. de Koningin en verder in den loop van het jaar te houden volksvermakelijkheden, worden benoemd, behalve de Voorzitter, de heeren de Sonnaville, Gevers Deijnoot, de Brauw, de Kempenaer, van der Jagt en Waldeck.

Aan A. B. Jansen is weder voor den tijd van een jaar een kelder onder den schouwburg in huur afgestaan.

Een voorstel van Burg. en Wethouders tot uitbreiding van het burger-gasthuis, is met algemeene stemmen aangenomen.

Op voorstel van Burg. en Wethouders is aan de teekenacademie eene toelage verleend.

De commissie voor de strafverordeningen heeft bij monde van den heer Kraijenhoff verslag uitgebragt nopens het voorstel van drie leden betrekkelijk eene andere wijze van behandeling der aanhangige verordening wegens de Policie-Overtredingen. Overeenkomstig het advies der commissie, is het gedane voorstel met 24 tegen 7 stemmen verworpen. De stemming over de afzonderlijke verordening nopens het ophalen van asch en vuilnis is tot eene volgende zitting uitgesteld.

Daarna is met de behandeling van het ontwerp der algemeene Policie-Verordening voortgegaan. (Art. 93—108)

De Haagsche kermis werd gister avond onder gunstige omstandigheden, als het ware, ingewijd. De vermakelijkheden, die de kermis dit jaar oplevert, zijn niet talrijk; maar zij hebben daarentegen in degelijkheid gewonnen. Het komt ons bovendien voor, dat zij die onze kermis bezoeken, door de mindere concurrentie betere rekening zullen maken.

Wij spreken in de eerste plaats van den *Salon des Variétés* van de heeren Boas en Judels, omdat die schouwburg sedert vele jaren hier bekend en de onderneming in eene, door de ondervinding geregtvaardigde sympathie van het Haagsche publiek zich verheugen mag. Een talrijk en uitgelezen publiek woonde de eerste voorstelling bij, die uit drie lieve stukjes bestond, waarvan de hoofdrollen vervuld werden door den algemeen geliefden komiek, den heer Judels. Vooral het eerste stukje: »*De Oostersche quaestie*,» muntte in geestigheid uit, terwijl het van wege de gebeurtenissen van den dag de algemeene aandacht boeide. Een allerliefste welkomstgroet aan het Haagsche publiek, in het stukje gevlochten en door den heer Judels voorgedragen, getuigde van den bekenden tact der directeuren en verhoogde de geestdrift, waarmede het verdienstelijke personeel van hunne onderneming werd ontvangen. Terwijl wij stellig vertrouwen dat, even als altijd, ook nu de heeren Boas en Judels een ruimen toeloop zullen hebben, zijn wij voornemens op de volgende voorstellingen terug te komen en daaromtrent in bijzonderheden te treden.

Voorts vestigen wij de aandacht van het kunstminnend publiek op het *Cirque* van den heer Loisset, waarvan wij de voorstellingen met vertrouwen kunnen aanbevelen. Sedert onderscheidene jaren is hier te lande geen paardenspel geweest, dat vergeleken kan worden met hetgeen de heer Loisset ons aanbiedt. Wij weten niet, wat om het zeerst te roemen: de stoutheid en vlugheid der kunstverrigtingen der artisten, vooral van de familie Loisset zelve; de snaakschheid en bijkans onbegrijpelijke toeren der twee clowns; de schoone paarden; de alles overtreffende dressuur, waarin de heer en mev. Loisset uitblinken meesters te zijn; de pracht en netheid der costumes; de schoone proeven van ligchaamskracht, of balanceer- en koordendanskunst. Er is gezorgd, in één woord, voor afwisseling en voor uitspanning; indien er *iets* aan ontbreekt, het is dat de tent, overigens smaakvol ingerigt, wat de digtheid betreft nog al iets te wenschen overlaat, zoodat te hopen is dat geen stortregen het publiek kome verrassen.

Het *Théâtre des Variétés* van den heer van Lier, mede hier gunstig bekend, werd eerst heden avond geopend; wij kunnen dus daarvan eerst morgen verslag geven.

* Z. M. de Koning heeft heden morgen in een bijzonder gehoor ontvangen het corps officieren van het 4e regem. Dragonders, alsook de officieren van de batterij Veld-artillerie, alhier in garnizoen, benevens verscheidene hoofdofficieren van andere wapens, die later ook door den Min. van Oorlog zijn ontvangen.

* In deze residentie is [illegible] van het hôtel *de Oude Doelen* afgestapt de generaal P. M. Eckstein, komende van Parijs.

* Op de heden alhier gehouden paardenmarkt waren niet veel paarden aangebragt. Er werden echter over het algemeen goede prijzen besteed. De premie van ƒ 75, door het stedelijk bestuur uitgeloofd voor het schoonste span inlandsche tuigpaarden, is toegekend aan het span bruine ruins, oud 5 en 6 jaren, toebehoorende aan den heer G. Tibboel, wonende te Leijden. Er waren nog twee spannen ter keuring aangeboden.

* Bij Koninklijk besluit van 28 Maart ll., no. 42, is nader beslist, dat onder *leveringen*, in de slotbepaling van art. 24 der Gemeentewet, slechts leverantien van roerende zaken te verstaan zijn, en dat artikel mitsdien niet toepasselijk is op het verkoopen of verhuren van vaste goederen aan de gemeenten.

* De luit.-generaal Nepveu, chef van den generalen staf en adjud. in buitengewone dienst van Z. M. den koning, wordt heden van zijne zending naar Petersburg in de residentie terug verwacht.

* De hoofdcommissie tot de zaken der Israëliten heeft alle zoodanige personen, die verlangen mogten toegelaten te worden tot het examen in de Israëlitische godgeleerdheid of tot Israëlitisch godsdienst-onderwijzer, opgeroepen, om zich daartoe bij haar, bij gesegeld adres, *port vrij*, en met overlegging der vereischte getuigschriften, aan te melden vóór den 1 Junij aanstaande.

* Gisteren middag heeft er in de Herderinnestraat een groot ongeluk plaats gehad. Eene juffrouw, die daar woonde, en in waanzinnigen toestand verkeerde, heeft getracht uit het raam te springen. Zij werd daarin verhinderd, maar zij is naar den zolder gesneld en toen uit het dakvenster op de straat gesprongen. Zij bevindt zich daardoor in zeer deernis waardigen toestand. Bijna al hare ledematen zijn gebroken. Men vreest voor het behoud van haar leven.

* Hendrik Verhoeds en zijne huisvrouw Josina Thijssen, beide veroordeeld tot gevangenisstraf door de Arrond.-Regtbank te 's Hertogenbosch en gesignaleerd in het *Algemeen Politieblad*, zijn door de politie ontdekt en aangehouden.

* Nog zijn eergisteren in het Bosch aangehouden G. G. Valk en F. Rinderknecht, beide, naar men verneemt, deserteurs uit de Kolonien van Weldadigheid te Ommerschans.

* De gemeenteraad van Stolwijk heeft besloten tot het wijzigen van de aldaar plaats hebbende kermis, op den voet zoo als die vroeger heeft bestaan, met uitzondering der nakermis, in dier voege, dat zij voortaan zal aanvangen den tweeden Pinksterdag, na het volkomen eindigen van alle godsdienstoefeningen, en definitief zal gesloten worden middernacht van den daarop volgenden Woensdag.

Volgens eene mededeeling van Zr. Ms. gezant te St. Petersburg, heeft Z. M. de Keizer bij besluit van 23 Maart jl. bepaald dat de vrijheid van vreemden handel op Kamtschatka nog verlengd is met 5 jaren, te weten tot den 6den Augustus 1860, onder de volgende voorwaarden:

1o. Voor den invoer op Kamtschatka worden alle vreemde goederen toegelaten, met uitzondering van thee, en tot den uitvoer alle Russische goederen, met uitzondering van Russische munt van alle soort, Russische crediet-biljetten, en biljetten van de keizerlijke schatkist.

De militaire gouverneur van Kamtschatka is gehouden, onder zijne verantwoordelijkheid, te waken voor de uitvoering van dit reglement, zoo als ook voor het niet verzenden van sterke dranken en wijnen in de arrondissementen, om aan de inwoners van Aziatische herkomst verkocht te worden.

1o. Het staat den vreemden handelaars vrij hunne invoerartikelen in het groot en in het klein te verkoopen, zoowel aan Russische kooplieden als aan inboorlingen.

3o. Van elk handelsvaartuig in de haven van Petropanlowsk of van Aayane aankomende, zal ten behoeve van het plaatselijk bestuur, geheven worden 15 Z. R.

4o. Bij aankomst van elk handelsvaartuig is de militaire gouverneur van Kamschatka gehouden aan den minister van finantien een omstandig rapport aan te bieden aangaande de nationaliteit en de herkomst van het schip, den naam des gezagvoerders, den aard der goederen, die de lading uitmaken, en den naam van den eigenaar; hetzelve heeft plaats bij de naar den vreemde uit Kamschatka geëxpedieerde schepen.

5o. De militaire gouverneur van Kamschatka moet als bemiddelend persoon optreden bij alle zaken, die strekken om de handelsbetrekkingen tusschen de inwoners en de vreemdelingen te vergemakkelijken.

Het *Journal de St. Petersbourg* meldt, dat de Baron Mollerus, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den Koning der Nederlanden, den 27sten April aan Keizer Alexander II zijne nieuwe geloofsbrieven heeft overhandigd.

Naar wij uit eene zekere bron vernemen, bestaat bij het Harmonie-gezelschap *Euterpe*, te Dordrecht, het voornemen om, zoo daaraan de vereischte bijval en belangstelling verleend wordt en de middelen toereikend zullen zijn, in het begin der maand Julij e. k. te geven een groot concours van Harmonie-gezelschappen, waarbij waarschijnlijk de meeste met roem bekende buiten- en binnenlandsche vereenigingen zullen medewerken en waarvoor kostbare prijzen bestaande in gouden en zilveren medailles zullen worden uitgeloofd. Bovengenoemd gezelschap hoopt

dat dit feest, zoo éénig door plan en strekking, als immer in Nederland heeft plaats gehad, en waardoor de roem der stad Dordrecht, zoowel bij vreemden als in Nederland, aanmerkelijk verhoogd kan worden vooral den bijval en de krachtdadige ondersteuning van Dordrechts ingezetenen zal mogen ondervinden, dewijl het, behalve de veredeling der toonkunst, die een heilzaam gevolg daarvan kan zijn, ook de stad een groot voordeel zal opleveren. (*D. Ct.*)

Ten vervolge op de Memorie van Toelichting betreffende het wetsontwerp tot regeling van de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen, en ter voldoening aan de toezegging, door den minister van Kolonien gedaan in de zitting van 13 Maart jl., is bij de Tweede Kamer ingekomen eene nota, aanwijzende de bestaande reglementaire bepalingen betrekkelijk de koloniale comptabiliteit enz., in de verschillende overzeesche bezittingen en ook hier te lande; vergezeld van afschriften dier bepalingen.

De *Prov. Ut. Ct.* betoogt heden de waarheid van het door haar medegedeelde betrekkelijk de mishandeling van een dienstmeisje door zekere mevr. B. alhier, en welk berigt wij onlangs tegenspraken, op grond dat er, niettegenstaande de mededeeling der *Utr. Ct.* echter nog niets van een dergelijke plainte bij de justitie bekend was. De *Utr. Ct.* vermeldt heden tot staving van haar primitief berigt, op stellige wijs dat de bedoelde aanklagt den 4den is ingeleverd. Wij laten na zulk eene uitdrukkelijke verklaring de waarheid der zaak in het midden, maar kunnen echter niet nalaten te doen opmerken, dat op den door haar vermelden datum de aanklagt nog niet was ontvangen.
(*Amst. Ct.*)

In het gesticht Ommerschans had op Zaturdag avond ll. een ongeluk plaats, dat vele menschen het leven had kunnen kosten. De zolder boven een der zalen, voor koornmagazijn gebruikt, bezweek onder dien last. De zich in de zaal bevindende kolonisten, waarvan sommigen reeds te bed lagen, opmerkzaam geworden door het vallen van kalk en steenen, hadden naauwelijks in allerijl de zaal verlaten of vier balken braken en stortten met hun last naar beneden, waardoor eenige slaapplaatsen en andere voorwerpen verbrijzeld werden. Bij de opruiming bevond men dat de balken, aan den kant waar die afgebroken waren, nagenoeg een half voet diep door den steenen vloer in den grond waren gedrongen. (*IJsselbode*).

Op geëerd verzoek nemen wij het volgende artikel uit de *Overijssel* volgaarne over:

„Wij stellen in Overijssel het meeste belang in eene geregelde en goede gemeenschap met de Provincie Drenthe. Nageburen kunnen en mogen niet onverschillig omtrent elkanders welvaart zijn, want deze staat nooit op zich zelve, maar wordt door dagelijksche handelsbetrekkingen gevoed en vermeerderd. Dit neemt niet weg, dat wij ons onthouden moeten om een stuk, ons uit Drenthe's Hoofdstad toegezonden, in dit dagblad op te nemen, houdende klagten, dat alsnog de concessie voor de kanalisatie van Assen naar Groningen niet verkregen is, en dat aan de kleine stoomvaart tusschen Assen en Zwolle door de hooge regering dwaze en onoverkomelijke hinderpalen in den weg gesteld worden.

„De reden, waarom wij de plaatsing van dit stuk moeten weigeren, is gelegen in sommige persoonlijke aanvallen tegen het Bestuur in Drenthe, die bij hunne openbaarmaking de gemeenschappelijke belangen niet zouden bevorderen. Overigens stemmen wij geheel met de klagten in.

„Aan de Staten-Generaal werd eene aanzienlijke toelage door de regerig gevraagd, en gereedelijk ingewilligd. Nu zal men zeggen, dat de regering deze zaak voorloopig in staat van wijzen zoude hebben gebragt, en als de rijkssubsidie toegestaan was, onmiddelijk de concessie zoude volgen. Maar neen! schoon het opmaken eener soortgelijke concessie, daar al hetgeen hiertoe voorbereid was, het werk van één uur konde zijn, is, naar men ons berigt, tot heden de concessie, in weerwil van allen aandrag nog niet bekomen. Welk een kostbaren tijd is nu weder niet verspild! Is hier voor verschooning te vinden? wij kennen er geene, en, naar den uiterlijken schijn te oordeelen, kunnen wij niet anders zeggen, dan dat er hier eene laakbare onverschilligheid en onvergeeflijke laauwheid in het spel zijn. Aan de daarstelling van openbare werken zijn altijd vele eigenaardige moeijelijkheden verbonden; vooral heeft men te worstelen met kwalijk begrepene plaatselijke belangen, en wat nog erger is, met plaatselijke afgunst, die meestal voor geene overtuiging vatbaar is. Hoe langer men dus met het verleenen van concessien wacht, hoe meer men alle kwade hartstogten en oppositie opwekt. De ondervinding met een groot getal openbare werken moest dit aan de regering geleerd hebben, en wij vertrouwen daarom, dat de concessie als zij op dit oogenblik nog niet verleend zij, niet langer opgehouden zal worden. Een volk, dat zooveel betaalt, als het onze, moet in zijn streven naar meerdere materiele ontwikkeling, niet door de regering vlugslam gemaakt worden. Ons Overijssel heeft ook een bijzonder belang bij eene regelregte binnenvaart van Zwolle en de IJsselsteden door Drenthe naar Groningen.

„Maar ook in de kleine stoomvaart tusschen Zwolle en Assen, die ongetwijfeld tot Groningen voortgezet zoude worden, hebben de drie gewesten gelijk belang. De regering verlangt, dat, alvorens zij eene concessie verleene, eene proeve genomen worde of dusdanige boot ook schade aan de oevers zoude toebrengen. Het is hetzelfde, of men vergde, dat men eerst eene fabriek bouwde, en bleek het dan daarna, dat zij geene schade berokkende, de vergunning verleende om haar te laten werken. Dat dergelijk bootje schade aan de oevers zal toebrengen, dit weet iedereen, ook zonder den Waterstaat; maar de vaarten bestaan niet om de oevers maar om bevaren te worden, om druk, zoo druk mogelijk bevaren te worden. De schade aan de oevers weegt niet op tegen het voordeel van eene versnelde gemeenschap door middel van stoom, en niets belet om voor het meerder onderhoud der oevers vaartuigen, die daaraan meerdere schade toebrengen, aan eene hoogere tol te onderwerpen.

„Zeer naar waarheid zijn de volgende beschouwingen, die men ons in het bovengemeld stuk uit Assen verschaft heeft. Daarin toch lezen wij: „Zullen onze heidevelden „ontgonnen worden, zullen onze veenkolonien zich ontwikkelen, zal men daar warmoezerij, en ooftkultuur „zien ontstaan, dan moeten wij nader tot de groote „markten van Overijssel, Holland en Engeland gebragt „worden; doch daar wij onze provincie niet verplaatsen „kunnen, moeten wij ons heil en heul en onze geheele „toekomst in de versnelde vervoermiddelen zoeken.

„Wordt de spoorweg eenmaal tot stand gebragt, dan heeft men in Assen en in alle omliggende dorpen en gehuchten tot aan de Groningsche grenzen een groot belang om met eene stoomboot naar Meppel vervoerd te kunnen worden.

„Dit is ook in het belang van de spoorweg-onderneming zelve.

„Wij hinken den vooruitgang bij anderen volken meestal in de verte achter na, en zijn dan nog benaauwd, dat wij te hard zullen hinken. Tot voorbeeld daarvan kan wederom de voorgedragene wet op de brievenpost strekken. In andere landen bestaat reeds lang de kleine stoomvaart, waaronder men verstaat de vaart met bootjes van 16, 20 paardenkrachten of daaromtrent. Geen land is daarvoor beter geschikt dan Nederland.

„Een stoombootje van 20 paardenkrachten kan al de steden langs de Zuiderzee en ook Assen, en de Smilde en alle bijgelegene Drentsche dorpen en buurschappen met de Kamper en Zwolsche booten op Londen en Hull in verbinding brengen. Zou men in het buitenland gelooven, dat men in Nederland, wiens bloei men grootendeels en met regt aan zijne binnenlandsche watergemeenschap toeschrijft, uit bezorgdheid voor de oevers zijner vaarten, de kleine stoomvaart van zijne vaarten weert? Zou men dit niet vergelijken met de deuren van de huizen te Broek in Waterland, die bestemd zijn om nooit open te gaan, maar men weet ook niet, dat Nederland zich verheugt in het bezit van eenen Waterstaat, die, wanneer een voortvarend Nederlander eene concessie tot eene luchtgemeenschap, door middel van ballons, aanvroeg, gewis aan de regering zou adviseren, dat zulks van ver uitziende gevolgen konde zijn, want dat de luchtballons eene zuiging in den dampkring kon veroorzaken, waardoor de trekking der schoorsteenen vooral v.n fabrieken, waarin men met stoom werkt, en die hoog opgetrokken worden, tot groot nadeel van onze nijverheid, belemmerd zou worden, en al de keukens, waarboven de ballon zoude heendrijven, met rook en dwalm zouden worden vervuld.

Zwolle, den 7 Mei. De tentoonstelling der geschonkene voorwerpen voor de alhier te houdene verloting ten voordeele van de slagtoffers door den watersnood, is gisteren morgen geopend en duurt, volgens aankondiging der commissie, tot aanstaanden Vrijdag. Het aantal bedraagt ongeveer 700, waaronder zeer kostbare en fraaije voorwerpen zijn. De groote zaal van het gouvernementsgebouw, die daarvoor is afgestaan, is op eene sierlijke wijze gedecoreerd en de rangschikking der onderscheidene voorwerpen dermate gelukkig, dat het geheel een waarlijk indrukwekkend aanzigt oplevert en een bezoek overwaardig maakt. Met het volste regt is dan ook een talrijk bezoek te verwachten, daar niemand onvoldaan zal zijn en ieder zich verheugen zal, zoowel over de op nieuw gebleken liefdadigheid onzer stad- en landgenooten, als over de vele moeite, welke de ijverige commissie, tot bereiking van haar loffelijk doel, heeft aangewend. Die moeite is thans ruimschoots beloond; reeds een groot aantal loten werd geplaatst en de opbrengst zal derhalve eene niet onaanzienlijke bijdrage zijn tot de vergoeding der geledene schade. Allen die daartoe in deze hebben medegewerkt, hebben regtmatige aanspraak op de erkentelijkheid van het publiek.
(*P. O. en Z. Ct.*)

Advertentien.

226ste Nederlandsche Staats-Loterij

2e LIJST. 3e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 19669 *f* 1250; 1812 en 4081 ieder *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 8 Mei 1855.

Nederland.	Pct.		Rusland.		
Ned. W. Schuld.	2½	62⅛ ¼ 3/16		Pct.	
Dito Certificat.	3	74 3/16 ¼	*Hope* 1798/1816	5	102[illegible]
Dito Dito	4	91 5/16 3/8 5/16	Dito 1828/1829	5	101[illegible]
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1833	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*	5	75 9/16
Certificaten.	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
Dᵒ *Rothschild*	2½	50⅝	Dito 1854	5	81 11/16
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatiën	3		Certific. dito	6	
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18¼	Obligatien	4	
Dito Buitenl.	3				
Dᵒ Binnenl. 3/m.	3	31 5/16	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		4 1/16 ⅛	Metalliek	5	60 7/16
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	72 7/16
Portugal.			Dito Nation.	5	68[illegible]
Londen nieuwe	3	37⅞ 13/16	Dito 1847	2½	81[illegible]
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	81[illegible]

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 97⅝; Mexic., te ... 3 pct. 19¾, ⅞; dito Onb. 19¾, ⅞; Gren., te Lond. 6⅝, ¾.

De markt verkeerde heden in eene algameen ongunstige stemming zonder de omzet van eenig belang was.

LONDEN, Maandag 7 Mei. Consols op t. 89, 89⅛, 88... N. Mexic. 3 pct. 20¾, 21; Venezuela 28; dito Uitg. ... Peru N. 4½ pct. 68; Gren. Uitg. 6¼, ½; Spanje 18¼, ⅜, 18, 18½; dito 3 pct. buit. 36; dito Gart... 4⅜; dito Passive 3¾, 4; Russen 4½ pct. 88; dito ... 98; Holl. 4 pct. 91½; dito 2½ pct. 63½; Turksche ... ning 73½.

PARIJS, Maandag 7 Mei. Fr. 4½ pct. 93.50; ... pct. 68.30; Sp. binn. 3 pct. 31½; dito 1 pct. ... Metall. 83.

WEENEN, Maandag 7 Mei. N. Metall. 80½; Nat. ... 84½; Bankactien 984; Lombarden 101; Loten 1854 ... Zilver 27¾; Wissel op Londen 12.27; dito op Parijs ...

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.